

Seznam příloh:

Příloha 1 - Rozhovory I

Příloha 2 - Rozhovory II

Příloha 3 - Teorie rozmanitých inteligencí H. Gardnera

Příloha 4 - Myšlenková mapa - teorie rozmanitých inteligencí H. Gardnera

Příloha 5 - Tabulka plánování H. Gardnera

Příloha 6 - Maslowova hierarchická pyramida potřeb

Příloha 1

Rozhovory č. 1

Otec A

Věk otce: 36

Zaměstnání: houslista

Věk dítěte: 1 rok, 3 roky a 4 měsíce

Otázka: „Jste se svou rolí otce v rodině spokojen?“

Odpověď: „Jsem spokojenej, můžu si za to sám. Když pracuju, pracuju, a pak přijedu tak bych chtěl mít třeba ten čas pro sebe, druhá polovička to tak nevnímá. Někdy bych toho dělal i míň. Třeba dneska bych už rád domů jít nemusel, ale neudělám to. Ale jsem spokojenej. Nic méně mě to baví. Jsem s tím smířenej.“

Otázka: „Jste spokojen se svou mírou zapojení o do péče o vaše děti?“

Odpověď: „To jo, Janička skoro nic nechce. Ne, není toho moc.“

Otázka: „Máte pocit, že jsou na vás kladeny velké nároky, co se týká vaší odpovědnosti v rodině?“

Odpověď: „Zatím je to dobrý, samozřejmě přemýšlím nad tím, jaký to bude, až bude Janička pracovat a že by bylo dobrý, kdyby bylo peněz víc. Před tím jsem žil se Šárkou ta brala asi 50 tisíc měsíčně, to by se mi hodilo.“

Otázka: „Necítil byste se jako muž méněcenný?“

Odpověď: „Ne já bych se necítil špatně, já bych se cítil svobodnej, nemusel bych tolik hrát, měl bych víc času na rodinu. Ale my nemáme vysoký náklady na rodinu, nemáme hypotéku, ona si něco Janička najde, já nejsem náročnej.“

Otázka: „Jak se cítíte jako muž v pozici jediného živitele ve vaší rodině?“

Odpověď: „V pohodě. Nemyslím si, že bych tý moci využíval, ani takový chlapy neznám, teda já bych se s nima ani nestýkal. Já si myslím, že si stejně pak budeme muset sehnat nějakou chuťvu, protože my oba budeme dělat večer.“

Otázka: „Jaká je vaše největší překážka ve větší možnosti trávení volného času s vaším dítětem?“

Odpověď: „No rozhodně práce a taky město. Tábor není na trávení volného času přizpůsobený, ten prostor není dělaný pro rodiny s dětma. My máme rádi městskéj život. Myslím si, že v zahraničí jsou rodinám víc nakloněný. Jsem zvyklej třeba z Rakouska, Španělska, ty rodiny mají i víc peněz na zábavu a trávení volného času. Rodiny s dětma jsou ve městě, děti tam lítaj a nikomu to nevadí. Ty děti tohle u nás nepoznaj. Docela dobrý je to v Třeboni. Myslím si, že je to v hlavách lidí, kultuře života. Není to v tý mateřský, kolik jim dá stát. Je to přístupem. Kdyby to nebylo přetržený komunismem.... Asi se to zlepší, ale je to o nátuře, nikdo to tady v lidech nepěstoval.“

Otázka: „Podíli se na běžné péči o vaše děti?“

Odpověď: „Když jsem doma, tak jo. Anču jsem přebaloval pravidelně, to druhý asi desetkrát. Třeba i přebaluju, co se narodilo to druhý, tak se věnuju tomu staršímu. Janičce to pomáhá, když se starám o tu starší. První rok jsem byl takovej odstrčenej. Taky chceme mít čas pro sebe. Třetí třeba už mít asi nechceme. Já mám pocit, že jsme unavený jako kdybychom měli čtyři.“

Otázka: „Dokážete se o své dítě postarat sám?“

Odpověď: „Jo to jo. I když s těma dvěma je to teda masakr. S Ančou je to v pohodě. Čím jsou starší, tím to zvládám líp. Ten systém nemám tak zvládnutej jako Janička. Ale třeba nejhorší je to v zimě, než je oblíknu. Ta malá fakt potřebuje mámu, tam ještě ne.“

Otázka: „Takže se dá říct, že čím jsou děti starší, tím je to lepší?“

Odpověď: „Jo, to určitě. Co mi přijde nejhorší, je třeba teď v zimě vypravit je. No nějak by to šlo, ale“

Otázka: „Zapojoval jste se do péče o děti, když byly ještě kojenci?“

Odpověď: „U tý první hodně, u tý druhý minimálně. Věnuju se tý starší a Janička si to chce, to miminko užít. Ale neměl jsem s tím problém.“

Otázka: „Vodíte nebo vyzvedáváte vaše dítě v mateřské škole?“

Odpověď: „Jo.“

Otázka: „Víte asi jak často?“

Odpověď: „To nevím, když jsem v Praze tak jí nevyzvedávám vůbec. Když ona tam taky málo chodí, to se nedá nějak spočítat, tak třeba za půl roku pětkrát, když jsem doma, tak tam většinou nejde. Ty chlapi v Praze, ty muzikanti je většinou vodí, děláme od devíti, takže téměř všechny co znám tak je vodí. My jsme ale takový jiný lidi, smích....“

Otázka: „A když tedy někdy navštívíte mateřskou školu, jak se tam cítíte?“

Odpověď: „No, tak docela normálně, já to asi nějak nevnímám, ale jak říkám, já tam fakt moc nechodím.“

Otázka: „Oslovila vás někdy mateřská škola o nějakou spolupráci?“

Odpověď: „Jo, vlastně jo, dělalo se tam nový hřiště pro děti, tak jsme pomáhali s tím, co se mělo rozebrat a tak.“

Otázka: „Oslovila vás přímo paní učitelka?“

Odpověď: „Je to naše známá, jo, učitelka, ale je to naše kamarádka, tak jsme to tak i brali.“

Otázka: „Takže se dá říci, že komunikujete s mateřskou školkou bez nějakých problémů.“

Odpověď: „No, spíš bych řekl, že spíš Janička, já zase tak nekomunikuju.“

Otázka: „Ve školce bývají nějaké akce pro rodiče, účastníte se jich?“

Odpověď: „Jo, jo, jednou jsem byl na tý akademii.“

Otázka: „Když jsou vaše děti nemocné, podílíte se na nějaké péči o ně?“

Odpověď: „Jo, já se starám, teda víc asi Janička. Tak se podělíme... Když jsem doma, tak jo. Dokonce třeba mastičku do očí chce Anička ode mě.“

Otázka: „Byl byste ochoten zůstat doma se svým dítětem místo manželky?“

Odpověď: „Určitě, říkám, kdyby to byla Šárka, která má 50 měsíčně. Já bych mohl hrát večer koncerty. Večer bych si zařídil ještě další koncerty. Já bych ale šel okamžitě. První rok by se mi to zdálo divný, nepřirozený. Ale teď...klidně se třeba vystřídat, kdyby měla nějakou dobrou nabídku, tak fakt klidně. Janička asi ale takovou práci nesežene, já bych šel okamžitě, nebo Janička 2 roky a pak zase já.“

Otázka: „Do mateřské školy na organizované akce chodíte, účastníte se také nějakých akcí organizovaných přímo pro muže s dětmi? Jaký na ně máte názor?“

Odpověď: „Já ani o takových akcích ani nevím, nepřijdu s nima do kontaktu, to je takovej americkéj přístup, tam to určitě bude fungovat. To ne, to by mě asi nebavilo. Ale třeba když hlídám sám, tak zavolám Kájovi, nějakejm chlapum, jo to by mě bavilo, třeba když se ty naše holky domluví, že pojedou třeba do lázní. Ale organizovaně, to fakt ne. Asi fakt ne.“

Otázka: „Podílíte se nějakou mírou na zaopatření domácnosti?“

Odpověď: „Jo to jo.“

Otázka: „Co děláte konkrétně?“

Odpověď: „Uklízím, normálně všechno, já mám rád třeba čistou kuchyň. Jako nenechávám po sobě bordel. Já jsem bydlel 10 let sám na privátu, tak už jsem zvyklej, třeba když to udělám hned, tak si ušetřím spoustu času... S tím uklízením, třeba myslím, že fakt pomůžu hodně, to je věc, se kterou fakt i můžu pomoc... Topení, no to je jasný. Jediný co mi jako vadí, je vytírání, teda mop jo, to bych ještě zvládnul...“

Otázka: „Jestli vám to nevadí, ráda bych se zeptala, kolika procenty se podílíte na finančním zabezpečení v rodině?“

Odpověď: „To nevadí, to nevím, no Janička je na mateřský, já nevím kolik oni mají, asi 70 procenty, já nevím, já to nemám spočítaný. Jako že se podílím hodně, to je jasný. U nás je ta mateřská zase fakt dost.“

Otázka: „Kolika procenty se podílíte na rozhodování v rodině?“

Odpověď: „No tak asi víc já. Janička je totiž Váha, to bysme se asi nikam nedostali. Ale ne, tak 60% na 40 %.“

Otázka: „Mazlíte se rád se svými dětmi, nevadí vám to vyjadřovat na veřejnosti?“

Odpověď: „Ne to vůbec, teda malá hrozně slintá, to je hrozný. Ne to mi nevadí, vůbec... Možná, když jsme někde na veřejnosti, tak mi to připadá trošku nepatřičný... až budou možná větší, zatím nevím, tak možná ten odstup bude větší, ale třeba známej, ten má větší holku a normálně se před náma mazlili a nepřišlo nám to divný.“

Otázka: „Kolik času strávíte s dětmi v pracovním týdnu?“

Odpověď: „Kdybych byl v tý Praze s nima tak třeba hodně dělám, do jedný a pak až od sedmi, takže já bych s nima trávil čas. Ale takhle. Já vůbec nevím, co je za dny. Možná až půjde do školy tak to bude problém, ten režim, ale takhle je to jedno.“

Otázka: „Kolik času věnujete dětem o víkendu?“

Odpověď: „Kolik o víkendu? Jestli jako volný dny, tak fakt většinu. Teda v noci moc ne, když někde zůstanu dýl, smích... tak se druhý den snažím ale vstát a přizpůsobím se... Já teda vůbec spím málo, tak mi to nevadí... Když jsem v Praze, tak mám tý práce strašně moc, a když jsem doma, tak fakt jsem s nima. Třeba prosinec, je toho hrozně moc. Když přijedu domů tak mám tu energii jenom na ně. Kdybych byl s nima každý den, tak bych možná hledal nějaký ventil, nemyslím si, že bych jako chodil víc do hospody, ale možná bych si bral asi víc práce. Jako taková ta každodennost by mi možná vadila.“

Otázka: „Jaké činnosti provádíte se svými dětmi ve svém volném čase?“

Odpověď: „Jdu do kavárny, naše Anča chce chodit do kavárny. Kdybych byl v Praze, tak bych chodil na kulturu, tady to nejde. Tady není kam, není ten prostor pro děti.

Otázka: „Baví vás s dětmi jezdit třeba na kole, nebo je učit lyžovat?

Odpověď: „ No to nevím, ale zatím moc ne...vedu je k tý kultuře, něco si poslechnou na živo a tak. “

Otázka: „Máte pocit, že je nějaké období, kdy vás to s dětmi bavilo víc?

Odpověď: „Jo to asi víc teď. Když mi trošku rozumí a já jim. S Ančou je to teď fakt dobrý. “

Otázka: „Myslíte, že je důležité rozlišovat výchovu u dívek a chlapců?“

Odpověď: „To nevím, ale asi jo. “

Otázka: „Jak by se podle vás měl chovat správný otec?

Odpověď: „Já o tom vůbec nepřemýšlím. Ideální by bylo, kdyby měl nějakou autoritu, měl by mít odpovědnost a tak. “

Otec B

Věk otce: 32 let

Zaměstnání: kuchař

Věk dítěte: chlapec 8 let, dívka 5 let, dívka 3 roky

Otázka: „ Jste se svou rolí otce v rodině spokojen?“

Odpověď: „Jo jsem. Já mám své děti rád. “

Otázka: „Jste spokojen se svou mírou zapojení do péče o vaše děti?“

Odpověď: „Jo až moc, někdy až nad hlavu. “

Otázka: „Máte pocit, že jsou na vás kladeny velké nároky, co se týká vaší odpovědnosti v rodině?“

Odpověď: „Akorát finance a to hodně. Je těžký zabezpečit tři děti, do toho hypotéka, nemoci. “

Otázka: „Nevadí vám, když přijдете domů se zase starat o rodinu. Nedáváte někdy přednost odpočinku?

Odpověď: „Mně nevadí, když přijdu domů, jsem pak zase tři dny v práci. “

Otázka: „Jaká je vaše největší překážka ve větší možnosti trávení volného času s vašimi dětmi?“

Odpověď: „Jaká je moje překážka? Spíš nevím, jak je zabavit a nevím co s nima.“

Otázka: „Podíle se na běžné péči o vaše děti?“

Odpověď: „To je jasný, já se o ně starám, když jsem doma furt, koupu je, ty mi dávaj....“

Otázka: „Dokážete se o své dítě postarat sám?“

Odpověď: „Asi ne. Když tam pak Žofku nemám, tak jsem z toho rozhozenej. Když je mám pak po hromadě, tak je fakt smečka. Nesmím lhát a tak.“

Otázka: „Zapojoval jste se do péče o vaše dítě v době do jednoho roku?“

Odpověď: „Ne to ne, a to mě ani nebavilo, nestaral jsem se, ne. Když povyroستly, tak Filu, trošku jo, ale stejně moc ne. První trošku víc, tak možná a třetí to vůbec.“

Otázka: „Vodíte nebo vyzvedáváte vaše děti v mateřské škole, jak často?“

Odpověď: „Když jsem doma, tak vždycky, někdy jdeme i s Žofkou, ale spíš sám. Když jdu do práce, tak jdu s Filou do školy a Žofka jde do školky.“

Otázka: „Chodíte tam rád?“

Odpověď: „Ne, moc ne. Já tam jako chodím, ale jsem líněj, nebavěj mě oblíkat. Já to slíbím, ale nerad.“

Otázka: „Komunikujete s učitelkou?“

Odpověď: „Jo, tak pět minut. Pořád něco říká.“

Otázka: „Ona vám, nebo i vy jí?“

Odpověď: „Ona mě, tak se Žandou spíš, sám asi moc ne. Já tam sám fakt moc nechodím.“

Otázka: „Cítíte se ve školce jako otec dobře?“

Odpověď: „Spíš se mi tam nechce.“

Otázka: „Účastníte se nějakých organizovaných akcí v MŠ?“

Odpověď: „Já ne. Jako nevdá mi to, ale většinou na to není čas. Jednou, dvakrát, pravidelně moc ne.“

Otázka: „A když je třeba ve školce besídka, prohodíte si třeba směny v práci, abyste tam mohl jít?“

Odpověď: „To ne.“

Otázka: „A není vám to líto?“

Odpověď: „Je mi to jedno.“

Otázka: „Požádala vás někdy mateřská škola o nějakou spolupráci?“

Odpověď: „Ne to ne.“

Otázka: „A co celkově, jak se díváte na spolupráci s vaší mateřskou školou?“

Odpověď: „Jo, to jo, to je musím chválit.“

Otázka: „Staráte se o vaše děti, když jsou nemocné?“

Odpověď: „Ne to ne.“

Otázka: „Jste ochoten v případě nutnosti, zůstat se svými dětmi doma místo matky?“

Odpověď: „Ne.“

Otázka: „I kdyby to pro vaši rodinu bylo více finančně zajímavé?“

Odpověď: „Ne, to fakt ne.“

Otázka: „Účastníte se nějakých veřejných akcí organizovaných pro muže s dětmi? Jaký na ně máte názor?“

Odpověď: „Neúčastním, prostě mě to nebaví.“

Otázka: „A co ve společnosti jiných tatínků.“

Odpověď: „Ne, ani takového kamaráda nemám.“

Otázka: „Podílíte se nějakou mírou na zaopatření domácnosti (nákupy, domácí práce) a jak velkou?“

Odpověď: „Myju nádobí.“

Otázka: „Co třeba večerní uspávání?“

Odpověď: „No to někdy.“

Otázka: „A co třeba čtení pohádek?“

Odpověď: „Nečtu jim, ono je to ani nebaví....“

Otázka: „Kolik procenty se podílíte na finančním zabezpečení v rodině?“

Odpověď: „Tak 70%.“

Otázka: „Kolik procenty se podílíte na rozhodování v rodině?“

Odpověď: „Tak 50% na 50%.“

Otázka: „Netrváte na tom, že jste muž a že byste měl mít hlavní slovo, tak jak to bylo dříve uznávané?“

Odpověď: „Ne to ne. Ne to nemám hlavní slovo.“

Otázka: „Mazlíte se rád svými dětmi? Nevadí vám vyjadřovat city k vašim dětem na veřejnosti?“

Odpověď: „Ne to mi nevadí, ani před ostatními. Ne to mi fakt nevadí.“

Otázka: „Kolik času strávíte se svými dětmi v pracovním týdnu.“

Odpověď: ticho

Otázka: „Když jste v práci, tak kolik času spolu trávíte?“

Odpověď: „Nic.“

Otázka: „A když se ráno vypravujete?“

Odpověď: „Ne, to taky ne. Jenom toho nejstaršího, Filu odvedu.“

Otázka: „Kolik času strávíte ve dnech volna?“

Odpověď: „Když mám volno tak i celý den. Taky jdu občas na ryby, teda dost často...smích....“

Otázka: „Jaké činnosti provádíte se svými dětmi nejraději ve vašem volném čase?“

Odpověď: „S Filou nejradši chodím na ryby, s holkama stavíme kostky, oni si ale hrajou většinou sami.“

Otázka: „Hrajete s i s nimi jinak než manželka?“

Odpověď: „Díváme se spolu na televizi, to jo. Na počítači, ale to jsou sami.“

Otázka: „Vzpomenete si ještě na nějaké společnou činnost?“

Odpověď: „No, třeba piškvorky.“

Otázka: „Na kole je třeba naučíte jezdit?“

Odpověď: „Ne to ne.“

Otázka: „Ani lyžovat?“

Odpověď: „Ne, ne, lyžování ani kolo ne.“

Otázka: „Máte pocit, že existuje nějaké období, věk dítěte, kdy vás činnosti s dětmi bavili víc?“

Odpověď: „No čím jsou starší, jak začali víc mluvit, když jim rozumím, když pochopím, co chtějí.“

Otázka: „Rozlišujete výchovu u chlapců a dívek?“

Odpověď: „Asi ne.“

Otázka: „Nepodporujete třeba Filipka ve věcech pro kluky a holky v holčičích?“

Odpověď: „Tak asi jo, ale nepřijde mi to. Asi fakt spíš ne.“

Otázka: „A když bych se zeptala přímo na výchovu, všeobecně, jak se na ní podílíte?“

Odpověď: „Na výchovu? Já nevím, to spíš Žanda, nechávám to asi spíš na ní.“

Otázka: „Jak by se podle vás v současnosti měl chovat správný otec?“

Odpověď: „Měl by být zodpovědný, měl by přinést peníze. Když něco zbude, tak až pak myslet na sebe. Měl by i trochu pomáhat.“

Otec C

Věk otce: 34

Zaměstnání: finanční konzultant

Věk dítěte: 5 let

Otázka: „Jste se svou rolí otce v rodině spokojen?“

Odpověď: „Ano, jsem. No jsem spokojený, že mám manželku a Barču. Bohužel s nima netrávím tolik času, kolik bych chtěl.“

Otázka: „Jste spokojen se svou mírou zapojení do péče o vaši dceru?“

Odpověď: „Ne, nejsem. Pracovní vytížení mi vůbec nedovoluje se zapojit takovým způsobem, jakým bych chtěl.“

Otázka: „Máte pocit, že jsou na vás kladeny velké nároky, co se týká vaší odpovědnosti v rodině?“

Odpověď: „Ano, to fakt mám.“

Otázka: „Z jakého je to důvodu?“

Odpověď: „Z finančního, protože většina zabezpečení rodiny je na mě.“

Otázka: „Jaká je vaše největší překážka ve větší možnosti trávení volného času s vaším dítětem?“

Odpověď: „Pracovní vytížení, které mám ještě více znesnadněno dojížděním do Prahy, kde musím z časových důvodů i přespávat.“

Otázka: „Podíle se na běžné péči o vaše dítě?“

Odpověď: „To velice zřídka“

Otázka: „Nemyslíte si, že je to jeden z důvodů vaší časté absence doma?“

Odpověď: „To nevím, nikdy jsem nad tím takhle nepřemýšlel.“

Otázka: „Dokážete se o své dítě postarat sám?“

Odpověď: „Teď už asi ano, když byla menší, tak by to bylo asi horší.“

Otázka: „Zapojoval jste se o péči o vaše dítě v době, kdy bylo ještě kojencem?“

Odpověď: „Myslím si, že docela ano.“

Odpověď: „Při jakých to bylo činnostech?“

Odpověď: „Převážně šlo o odpolední a večerní uspávání.“

Otázka: „Četl jste nebo vyprávěl také nějaké pohádky?“

Odpověď: „To dělám rád, to mě baví.“

Otázka: „Vodíte nebo vyzvedáváte vaše dítě v mateřské škole, jak často?

Odpověď: „Vyzvedávám, tak 2 krát týdně, když přijedu z Prahy domů. Vždycky se na to moc těším.“

Otázka: „Chodíte do MŠ rád?“

Odpověď: „Jako nic zvláštního neprožívám, kromě toho, že jdu pro Báru.“

Otázka: „Cítíte se tam dobře?“

Odpověď: „No, v podstatě, když člověk kolem sebe vidí samý ženský, tak si tam připadá v podstatě exoticky.“

Otázka: „Komunikujete s učitelkou?“

Odpověď: „Ne, nekomunikuju, fakt ne.“

Otázka: „Na nějaké akce školky chodíte?“

Odpověď: „Jo, to chodím, jo, to pravidelně, jasně.“

Otázka: „Poprosila vás někdy mateřská škola o nějakou spolupráci, nebo víte o nějaké?“

Odpověď: „Ne, to vůbec, ne.“

Otázka: „Účastníte se nějakých akcí organizovaných přímo pro muže s dětmi?

Odpověď: „Ne, ani o žádných nevím.“

Otázka: „Staráte se o vaše dítě, když je nemocné?“

Odpověď: „Ne, to přenechávám na mojí manželce, je zdravotní sestrou, tak mám pocit, že má k malé i profesionálnější přístup.“

Otázka: „Jste ochoten v případě nutnosti, zůstat se svým dítětem doma místo matky?

Odpověď: „Kdyby to bylo opravdu nutné, třeba ze zdravotních nebo finančních důvodů, tak ano.“

Otázka: „Podílíte se nějakou mírou na zaopatření domácnosti (nákupy, domácí práce) a jak velkou?“

Odpověď: „Ano, to ano, nákupy, to je celkem běžné. Nějaká údržba v bytě, vymalování a tak.“

Otázka: „Kolika procenty se podílíte na finančním zabezpečení v rodině?

Odpověď: „Asi 80 %.“

Otázka: „Kolika procenty se podílíte na rozhodování v rodině?“

Odpověď: „80 %.“

Otázka: „Mazlíte se rád svým dítětem? Nevadí vám vyjadřovat city k vašemu dítěti na veřejnosti?

Odpověď: „Mazlím se s ní velice rád. Na veřejnosti mi to nedělá problémy, ba naopak.“

Otázka: „Kolik času strávíte se svým dítětem v pracovním týdnu.“

Odpověď: „Je to asi v průměru 2 hodiny denně.“

Otázka: „Kolik času strávený se svým dítětem o víkendu.“

Odpověď: „Tak 5 hodin.“

Otázka: „Jaké činnosti provádíte se svým dítětem nejraději ve vašem volném čase?“

Odpověď: „Obecně jsou to činnosti týkající se sportu, jízda na kole, lyžování, sport obecně. Docela rádi spolu hrajeme různé stolní hry.“

Otázka: „Máte pocit, že je existuje nějaké období, věk dítěte, kdy vás činnosti s dítětem bavili víc?“

Odpověď: „Od tří let výš. Když začala víc vnímat a začala být i motoricky šikovnější.“

Otázka: „Rozlišoval byste výchovu u chlapce a dívky?“

Odpověď: „To nedokážu posoudit, ale asi ano.“

Otázka: „A jak se zapojujete do výchovy Barči?“

Odpověď: „No, běžně. Náš styl se liší v tom, že já držím stejně striktně linii. Ženská víc povoluje, manévruje. Já se vlastně držím pořád na tom stejným. Když je s ní Petra, tak si Bára pořád něco vynucuje a já se do toho dostanu, aby holka věděla, kam jít. Jestli doprava, nebo doleva.“

Otázka: „Jak by se podle vás v současnosti měl chovat správný otec?“

Odpověď: „Měl finančně zabezpečit rodinu takovým způsobem, aby mohl trávit společný čas mimo domov například na dovolených, výletech a dítě se mohlo věnovat svým koníčkům. Měl by se také na výchově podílet stejnou měrou jako matka.“

Otec D

Věk otce: 39

Zaměstnání: OSVČ

Věk dítěte: 5 let dívka, 6 let chlapec

Otázka: „Jste se svou rolí otce v rodině spokojen?“

Odpověď: „Jo jsem.“

Otázka: „Jste spokojen se svou mírou zapojení do péče o vaše děti?“

Odpověď: „Ano, jsem. S dětma mě to baví, chtěl bych s nima bejt rozhodně víc.“

Otázka: „Máte pocit, že jsou na vás kladeny velké nároky, co se týká vaší odpovědnosti v rodině?“

Odpověď: „*Ne to nemám ten pocit, horší jsou na tom kluci, kteří platí třeba 12 000 měsíčně hypotéky. Jsem odpůrce všech hypoték, půjček. Raději se uskromním a budu se věnovat rodině. To už je stará věc, že ti to vezme celou svobodu.*“

Otázka: „A co tlak společnosti?“

Odpověď: „*Docela v pohodě, naše děti jsou vychovány ke skromnosti.*“

Otázka: „Jaká je vaše největší překážka ve větší možnosti trávení volného času s vašimi dětmi?“

Odpověď: „*Asi práce.*“

Otázka: „Podílíte se na běžné péči o vaše dítě?“

Odpověď: „*Jo, když jsem doma, tak jo. Fakt jo.*“

Otázka: „Dokážete se o své děti postarat sám?“

Odpověď: „*Jo, to zvládám, to dělám hodně.*“

Otázka: „Zapojoval jste se o péče o vaše děti v době, kdy byly ještě kojenci?“

Odpověď: „*Hele to moc ne. Že bych byl jako můj švagr a utíral dětem zadky, na to jsem neměl.*“

Otázka: „Vodíte nebo vyzvedáváte vaše děti v mateřské škole, jak často?“

Odpověď: „*Jo, když jsem doma, tak vždycky.*“

Otázka: „Chodíte sám nebo s manželkou.“

Odpověď: „*Chodím sám. Přes sezónu ale nechodím vůbec, maximálně v pátek, když přijedu domů.*“

Otázka: „Když jdete do školky pro děti, jdete tam rád?“

Odpověď: „*Jo, to, jo.*“

Otázka: „Komunikujete s učitelkou?“

Odpověď: „*Ne, vůbec. Mně je nesympatická. Nemám důvod, proč bych se s ní bavil.*“

Otázka: „Když je ve školce nějaké vystoupení, besídka dětí, jdete se také podívat?“

Odpověď: „*Jo, to jo, když jsem doma, tak jo.*“

Otázka: „Oslovila vás mateřská škola ohledně spolupráce?“

Odpověď: „*Ne, nic.*“

Otázka: „Staráte se o vaše dítě, když je nemocné?“

Odpověď: „*To moc ne. Tak jako oni si to i děti řeknou, že chtěj mámu.*“

Otázka: „Jste ochoten v případě nutnosti, zůstat se svými dětmi doma místo matky?“

Odpověď: „Když by byla dobrá letová sezóna, tak bych byl rád doma. Asi bych to ale nevydržel, asi fakt ne. Kdyby to bylo nezbytně nutné, tak jo, ale raději ne.“

Otázka: „Účastníte se nějakých akcí organizovaných pro muže s dětmi? Jaký na ně máte názor?“

Odpověď: „To vůbec, to nesnáším.“

Otázka: „Podílíte se nějakou mírou na zaopatření domácnosti (nákupy, domácí práce) a jak velkou?“

Odpověď: „To jo, máme to rozdělený s manželkou. Jídlo ona a já bydlení. Údržbu spolu. O víkendu dělám snídani, dojdu nakoupit a tak. Ale žádný věci pro ženský ode mě nechce.“

Otázka: „Kolika procenty se podílíte na finančním zabezpečení v rodině?“

Odpověď: „Asi tak 75 %“

Otázka: „Kolika procenty se podílíte na rozhodování v rodině?“

Odpověď: „10 % (smích), ne asi tak půl na půl.“

Otázka: „Mazlíte se rád svými dětmi? Nevadí vám vyjadřovat city k vašim dětem na veřejnosti?“

Odpověď: „Myslím, že rád. Na veřejnosti, to vůbec, to fakt neřeším.“

Otázka: „Kolik času strávíte s dětmi v pracovním týdnu?“

Odpověď: „Když jsem v práci, tak nic.“

Otázka: „Kolik času strávený se svými dětmi o víkendu?“

Odpověď: „Tak já nevím, to je různý. Řekl bych tak půl na půl mého volného času.“

Otázka: „Jaké činnosti provádíte se svými dětmi nejraději ve vašem volném čase?“

Odpověď: „Jezdíme na kole, chodím na ryby, do bazíku. V zimě na bruslení. Stavím si s nima puzzle a s dědou hrajou karty o žvýkačky, smích....“

Otázka: „Máte pocit, že je existuje nějaké období, věk dítěte, kdy vás činnosti s dětmi bavili víc?“

Odpověď: „Když už to trošku uměj. Nemám na ty začátky nervy. Když vidím, že se snaží, tak pak mě to baví. Asi tak od 3 let, když začaly pořádně komunikovat.“

Otázka: „Rozlišujete výchovu u chlapců a dívek?“

Odpověď: „To je jasný, holka to je rozmazlínek. Ten kluk to vždycky víc odnese, hlavně je starší, tak to musí nějak zvládnout.“

Otázka: „Jaký styl výchovy u svých dětí uznáváte?“

Odpověď: „Já jsem přísněj, když zloběj, tak jo. Já jsem mírumilovnej, ale když přepálej, tak jo.“

Otázka: „Jak by se podle vás v současnosti měl chovat správný otec?“

Odpověď: „Měl by chodit do práce na 8 hodin a zbytek by měl bejt doma, protože ten čas je dneska, to je to nejcennější. Děti ti protejkaj mezi prstama, ani si je člověk neužije.“

Otec E

Věk otce: 35

Zaměstnání: OSVČ v pohostinství

Věk dítěte: 3 roky dívka, 5 let chlapec

Otázka: „Jste se svou rolí otce v rodině spokojen?“

Odpověď: „Jsem.“

Otázka: „Není nic, co by vám na ní vadilo?“

Odpověď: „Ne, fakt není, jsem spokojený.“

Otázka: „Jste spokojen se svou mírou zapojení do péče o vaše děti?“

Odpověď: „Jo, jsem, jsem zapojený dost.“

Otázka: „Máte pocit, že jsou na vás kladeny velké nároky, co se týká vaší odpovědnosti v rodině?“

Odpověď: „Ne, to nemám. Máme společný peníze, tak mi to přijde normální. I když je toho někdy moc, ale docela to zvládám.“

Otázka: „Jaká je vaše největší překážka ve větší možnosti trávení volného času s dětmi?“

Odpověď: „Tak asi práce.“

Otázka: „Podílíte se na běžné péči o vaše děti?“

Odpověď: „No, myslím si, že se podílím.“

Otázka: „A co třeba děláte?“

Odpověď: „Vodím a vypravuju děti do školky, když jde Kačka do práce. Děláám třeba večere, někdy je chodím třeba uspávat...to dělám fakt rád. Třeba s nima jdu na písek a tak. Docela mě to baví.“

Otázka: „Dokážete se o své dítě postarat sám?“

Odpověď: „Jo, myslím si, že jo. Že to docela dávám. Nebo si to alespoň myslím.“

Otázka: „Zapojoval jste se o péči o vaše dítě v době, kdy bylo ještě kojencem?“

Odpověď: „Párkrát jsem jezdil s kočárem. Jo, taky jsem přebaloval a někdy i koupal. Ale asi moc ne.“

Otázka: „Proč si myslíte, že jste to tolik nedělal?“

Odpověď: „Mně přišlo, že to Kačka zvládá sama, že mě tolik nepotřebuje.“

Otázka: „Vodíte nebo vyzvedáváte vaše děti v mateřské škole, jak často?“

Odpověď: „Vyzvedávám i vodím, když jdu do práce, tak je tam odvádím. Když mám volno, tak tam kolikrát ani nejdou. Jedeme třeba na hory, nebo tak. Zatím Kačka chodí do práce jen dva dny v týdnu, tak je to dobrý. Rádi si přispíme a nemusíme vstávat, je pak větší pohoda.“

Otázka: „Staráte se o vaše děti, když jsou nemocné?“

Odpověď: „Samozřejmě, starám. S Honzou jsem byl třeba na píchání uší. Tenkrát, když si zlomil ruku, tak jsem s ním jel do nemocnice. Pomáhám třeba dávat medicíny a tak. Honza u toho vždycky hrozně řve.“

Otázka: „Takže spíš pomáháte, když je to potřeba.“

Odpověď: „Jo, to jo.“

Otázka: „Jste ochoten v případě nutnosti, zůstat se svými dětmi doma místo matky?“

Odpověď: „Byl bych ochotný, kdyby Kačka měla lepší práci než já, tak jo.“

Otázka: „To by vám nevadilo, necítil by ses méněcenný?“

Odpověď: „Ne, necítil bych se méněcenný, nebo si to teda myslím. Jeden z rodičů musí vydělávat.“

Otázka: „Účastníte se nějakých akcí organizovaných pro muže s dětmi? Jaký na ně máte názor?“

Odpověď: „Tak to se neúčastním. To se mi moc nezdá. S Martinem, kamarádem jedeme třeba s dětma na hory a tak.“

Otázka: „Zvládnete si vzít na hory obě děti?“

Odpověď: „Ne, to ne. Klárka je ještě malá, ale s Honzou už je to dobrý, to je v pohodě. To mě baví.“

Otázka: „Podílíte se nějakou mírou na zaopatření domácnosti (nákupy, domácí práce) a jak velkou?“

Odpověď: „Jo, myju nádobí, hodně třeba vařím. Jinak Kačka dělá třeba něco jinýho, abychom pak mohli jít třeba ven.“

Otázka: „Nevadí vám to?“

Odpověď: „Ne, mě to baví, nevadí mi to vůbec. Já rád vařím třeba vrabce, nějaký dobrý maso. Kačka zase umí dobrý saláty a špagety a tak.“

Otázka: „Kolik procenty se podílíte na finančním zabezpečení v rodině?“

Odpověď: „80, 90 %.“

Otázka: „Kolik procenty se podílíte na rozhodování v rodině?“

Odpověď: „50 %, většinou se shodneme. Myslím si, že to vychází tak půl na půl.“

Otázka: „Mazlíte se rád svými dětmi? Nevadí vám vyjadřovat city k vašim dětem na veřejnosti?“

Odpověď: „Tak samozřejmě. Tak jako nepřeháním to, že bych třeba dělal ňu, ňu, ňu, ale pusu jim klidně dám.“

Otázka: „Kolik času strávíte se svými dětmi v pracovním týdnu?“

Odpověď: „Tak asi dost málo, v podstatě skoro žádnéj. Třeba za mnou zajdou do práce, tak 1 hodinu, možná 2, spíš hodinu.“

Otázka: „Kolik času strávený se svými dětmi o víkendu?“

Odpověď: „Já někdy o víkendu dělám, ale jestli jako když jsem doma, tak skoro 100 %.“

Otázka: „Jaké činnosti provádíte se svými dětmi nejraději ve vašem volném čase?“

Odpověď: „Hodně jezdíme na hory lyžovat. Učím Honzu jezdit na kole, chodíme všichni hodně na procházky do lesa.“

Otázka: „Co třeba děláte rádi doma?“

Odpověď: „Díváme se na Krtečka, S čerty nejsou žerty, stavím s Honzou lego, čtu jim a tak.“

Otázka: „Máte pocit, že je existuje nějaké období, věk dítěte, kdy vás činnosti s dětmi bavili víc?“

Odpověď: „Tak asi víc, když se s nima dá povídat a lecos pochopí.“

Otázka: „Rozlišujete výchovu u chlapců a dívek?“

Odpověď: „Tak asi tolik ne, já nevím.“

Otázka: „Jak by se podle vás v současnosti měl chovat správný otec?“

Odpověď: „Měl by si na děti udělat co nejvíce času, ale pokaždé to fakt nejde. Musí zabezpečit rodinu. V dnešní době to ale není úplně jednoduchý, to si vlastně v podstatě odporuje.“

Otec F

Věk otce: 35

Zaměstnání: obsluha v teplárně

Věk dítěte: 3,5 roku

Otázka: „Jste se svou rolí otce v rodině spokojen?“

Odpověď: „Normálně, jsem spokojen... ..“

Otázka: „Jste spokojen se svou mírou zapojení do péče o vaše děti?“

Odpověď: „Ano, asi ano.“

Otázka: „Máte pocit, že jsou na vás kladeny velké nároky, co se týká vaší odpovědnosti v rodině?“

Odpověď: „Myslím, že ne.“

Otázka: „Jaká je vaše největší překážka ve větší možnosti trávení volného času s vaším dítětem?“

Odpověď: „Jedině moje práce, jinak když jsem doma, ta jsem se synem.“

Otázka: „Podílíte se na běžné péči o vaše dítě?“

Odpověď: „Ano.“

Otázka: „Dokážete se o své dítě postarat sám?“

Odpověď: „Ano.“

Otázka: „Můžete být víc konkrétní? Tak že zvládnete vaření, nákup oblečení, prostě to co vaše partnerka?“

Odpověď: „Přesně tak.“

Otázka: „Zapojoval jste se do péče o vaše dítě v době, kdy bylo ještě kojencem?“

Odpověď: „Ano.“

Otázka: „Mohu vědět, jak přesně?“

Odpověď: „Vozil jsem kočárek, přebaloval jsem, koupal jsem, prostě jsem pomáhal partnerce.“

Otázka: „Vodíte nebo vyzvedáváte vaše dítě v mateřské škole, jak často?“

Odpověď: „Velmi zřídka, pracovní doba mi to neumožňuje.“

Otázka: „Staráte se o vaše dítě, když je nemocné?“

Odpověď: „Pokavaď (odmlka) ano, jo, myslím, že si můžu vzít neschopenku...jo, není problém.“

Otázka: „Byl byste ochoten (v případě nutnosti), zůstat se svým dítětem doma místo matky?“

Odpověď: „Jako jak? Na mateřské? To už partnerka není, a kdyby byla, tak nevím. Co je bráno nutností? Myslím, že asi ztráta mé práce by mě nutila.“

Otázka: „Účastníte se nějakých akcí organizovaných pro muže s dětmi?“

Odpověď: „Neúčastním, teda,,beru kluka na fotbal s chlápky a jejich děckama.“

Otázka: „Jaký na ně máte názor?“

Odpověď: „Jinak nevím, žádné akce neznám, nepoznal jsem.“

Otázka: „Podílíte se nějakou mírou na zaopatření domácnosti (nákupy, domácí práce) a jak velkou?“

Odpověď: „Ano, vytírám, vysávám, dojdu nakoupit, tak si myslím, že pomáhám.“

Otázka: „Kolik procenty se podílíte na finančním zabezpečení v rodině?“

Odpověď: „60%.“

Otázka: „Kolik procenty se podílíte na rozhodování v rodině?“

Odpověď: „30%“

Otázka: „Mazlíte se rád se svým dítětem?“

Odpověď: „Jéžišmarja, jasně!“

Otázka: „Nevadí vám vyjadřovat city k vašemu dítěti na veřejnosti?“

Odpověď: „Vůbec ne.“

Otázka: „Kolik času strávíte se svým dítětem v pracovním týdnu?“

Odpověď: „Aktivně asi hodinu denně, jinak se vidíme prostě večer, je to podle práce.“

Otázka: „Kolik času strávíte se svým dítětem o víkendu?“

Odpověď: „Co nejvíce to jde, pokud nepracuji nebo někde nejsem, tak jsem s klukem.“

Otázka: „Jaké činnosti provádíte se svým dítětem nejraději ve vašem volném čase?“

Odpověď: „Podle počasí, když je špatné počasí, hrajeme si doma, koukáme na pohádky a když je pěkně chodíme ven.“

Otázka: „Jak si doma hrajete a co děláte konkrétně venku?“

Odpověď: „Venku si kopeme s míčem, chodíme na klouzačky a tak různě. Chcete vědět, že jdu v létě na pivo a malého vezmu sebou na terasu k hospůdce? Doma .jé, nevím, no s autama si hrajeme, modelujeme a tak.“

Otázka: „Máte pocit, že je existuje nějaké období, věk dítěte, kdy vás činnosti s dítětem bavili víc?“

Odpověď: „No, tak to nemám žádné období, dítě mě baví furt a je malej, co bude dál, to uvidím, tak asi to nedokážu říct, že by mě někdy bavil víc. To řeknu, až budu dědou.“

Otázka: „Rozlišujete výchovu u chlapců a dívek?“

Odpověď: „Nevím, mám jen chlapce, tak nemůžu nic rozlišovat. Ne, tak to bych řekl, že je to stejný.“

Otázka: „Jak by se podle vás v současnosti měl chovat správný otec?“

Odpověď: „Jako otec, no, moc nechápu otázku.“

Otázka: „Co je dnes důležité, aby otec v současné rodině zvládala a zabezpečoval.“

Odpověď: „Jé, nevím, tak, měl by umět zabezpečit rodinu, ale zároveň se snažit být co nejvíc doma s dětmi a manželkou, což je ale právě problém. Je to asi o tom najít ten správný kompromis.“

Otec G

Věk otce: 37

Zaměstnání: energetik

Věk dítěte: 6, 9 let dívky

Otázka: „Jste se svou rolí otce v rodině spokojen?“

Odpověď: „Jsem spokojen.“

Otázka: „Víc to nechcete rozvádět?“

Odpověď: „ Ne, prostě, jsem spokojen.“

Otázka: „Jste spokojen se svou mírou zapojení do péče o vaše děti?“

Odpověď: „No, to jsem taky spokojený.“

Otázka: „ Je možné to trošku rozvést?“

Odpověď: „No, tak zase zbytečně mě neotravujou (smích). Já hlavně zasahuji, když je třeba důraz, to zase zakročím já.“

Otázka: „ Ano, tak vy jste ten přísnější a manželka Pavla ta hodnější?“

Odpověď: „ Přesně tak. “

Otázka: „Máte pocit, že jsou na vás kladeny velké nároky, co se týká vaší odpovědnosti v rodině?“

Odpověď: „Mám pocit, že ne, ta odpovědnost je tak střídavá. Když jsem s dítětem venku, tak je ta odpovědnost na mě v tu chvíli a když je venku s dítětem Pavla, tak jí má zase ona. Prostě je to fifty fifty. “

Otázka: „A když bych to vzala tak celkově, jaká je vaše odpovědnost vůči celé vaší rodině?“

Odpověď: „Otec má občas pocit, je jeho pozice v rodině je nosit domů peníze, ale tak to určitě není. “

Otázka: „Jaká je vaše největší překážka ve větší možnosti trávení volného času s vaším dítětem?“

Odpověď: „No, tak se s dítětem ...většinou může, no nemělo by se chodit do hospody, to na tebe lidi koukají blbě (smích). No, ne, tak práce a moje koníčky. Pokračujeme dál k další otázce. “

Otázka: „Podíle se na běžné péči o vaše děti?“

Odpověď: „Ano, obléct, atd. určitě. “

Otázka: „Dokážete se o své děti postarat sám?“

Odpověď: „Rozhodně ano. “

Otázka: „Zapojoval jste se o péče o vaše děti v době, kdy byly ještě kojenci?“

Odpověď: „Tak staral, jak jako?“

Otázka: „Myslím tím, zda jste se přímo zapojil do péče o děti?“

Odpověď: „Jo, jo, jezdil jsem s kočárkem, prdelku jsem také umyl, přebalil, to jo, koupal jsem, prostě všechny tyhle věci. “

Otázka: „Vodíte nebo vyzvedáváte vaše mladší dítě v mateřské škole, jak často?“

Odpověď: „Určitě ano. “

Otázka: „A jak tedy často?“

Odpověď: „Tak 2x týdně, podle práce. “

Otázka: „Staráte se o vaše děti, když je nemocné?“

Odpověď: „Tak spíš ne, protože s nemocným dítětem je doma Pavla (manželka), protože jsem zaměstnanej, ale jako, když jsem doma, tak jako podám mu čaj. Nebo když jde Pavla nakoupit, tak se v tu chvíli starám. No a vlastně, když Pavla byla v nemocnici

sama, tak jsem měl taky paragraf, tak jo, tak se taky starám. Uzavřel bych to, když je to třeba, tak jo.“

Otázka: „Byl byste ochoten (v případě nutnosti), zůstat se svým dítětem doma místo matky?“

Odpověď: „Jako na mateřský? Tak to ne, rozhodně ne!“

Otázka: „Tak není žádná životní situace, která by to změnila?“

Odpověď: „No, tak takhle tedy, kdyby byla Pavla v manažerské funkci a nosila domů 50 tisíc a více měsíčně a řekla mi, hele musíš na mateřskou, tak pak ano. To bych o tom uvažoval.“

Otázka: „Účastníte se nějakých akcí organizovaných pro muže s dětmi? Jaký na ně máte názor?“

Odpověď: „Ne, to jsem se nikdy nezúčastnil.“

Otázka: „A víte, jaké to jsou, máte o nějakých akcích přehled?“

Odpověď: „ U nás nic vyloženě není. Co vím, tak je pro matky či pro rodiče, ale vyloženě pro muže, to tu není. To bych řekl, že jsem jako chlapi diskriminovaný (smích).“

Otázka: „Podílíte se nějakou mírou na zaopatření domácnosti (nákupy, domácí práce) a jak velkou?“

Odpověď: „Dělám domácí práce.“

Otázka: „Jaké a jak často?“

Odpověď: „Tak třeba 2 týdně nakoupím větší nákup, občas vyluxuju. Taky si po sobě odnesu talíř do dřezu.“

Otázka: „Kolik procenty se podílíte na finančním zabezpečení v rodině?“

Odpověď: „Hm, no, asi tak 75% se podílím já.“

Otázka: „Kolik procenty se podílíte na rozhodování v rodině?“

Odpověď: „Tak to 100% ...ne asi bych to pozměnil na 90%. To by mi žena dala, kdyby věděla, že říkám 100%.“

Otázka: „Mazlíte se rád se svými dětmi? Nevadí vám vyjadřovat city na veřejnosti?“

Odpověď: „Ano, rád se mazlím a nemám s tím problém. Dám pusu, pohladím dítě i na veřejnosti.“

Otázka: „Kolik času strávíte se svými dětmi v pracovním týdnu?“

Odpověď: „Tak to je různé, dělám na směny, v jednom týdnu mám více směn a v jiném méně.“

Otázka: „Dobře a šlo by tedy, abyste mi odhadl průměrně, kolik hodin s nimi přímo strávíte?“

Odpověď: „No, tak jsem s nima každý den. Starší dcera má své zájmy, s mladší jsem asi tak 1 hodinu denně. Fakt nevím, ale asi tak tu hodinku.“

Otázka: „Kolik času strávený se svými dětmi o víkendu, tedy ve volném pracovním dni?“

Odpověď: „O víkendu to jsme spolu často, tak to tak asi těch 10 hodin přes den jsem s dětmi, určitě s Monikou jo.“ (mladší dcera)

Otázka: „Jaké činnosti provádíte se svými dětmi nejraději ve vašem volném čase?“

Odpověď: „No, tak s Monikou...to se mi teď těžko představuje, ale určitě hrajeme „Člověče nezlob se“, v létě jsme u vody, a nejčastěji času a to když byla i mladší jsme trávili s hraní s nožičkou....“

Otázka: „Jak to myslíte, s nožičkou?“

Odpověď: „No, to byla taková hra, kdy se mi starala o nožičku, a já jako za tu nožičku mluvil (předvedl s jemným hláskem), kdy mi jí přikrývala a šimrala mě a to byla dost častá hra, teď se s věkem od toho ustupuje. Jinak v létě kolo, míčové hry.“

Otázka: „Máte pocit, že je existuje nějaké období, věk dítěte, kdy vás činnosti s dítětem bavili víc?“

Odpověď: „Tak teď nerozumím.“

Otázka: „No, jaké věkové období vás u dítěte baví víc, pokud tedy nějaké máte. Máte už i velkou dceru, tak to můžete posoudit.“

Odpověď: „Tak to bych řekl, že každý věk má svý, to nejde přímo říct, to mě baví víc a to míň. Každé období má svoje.“

Otázka: „Rozlišujete výchovu u chlapců a dívek?“

Odpověď: „Já nemám chlapce. Tak nemohu posoudit.“

Otázka: „Jak by se podle vás v současnosti měl chovat správný otec?“

Odpověď: „Správný otec, správný otec, hm, správněj otec má bejt hodnej a zároveň mít autoritu a myslím si, že by se měl nechat 2 krát tejdně srovnat od manželky, ale děti o tom nesmí vědět. No, tak vážně, určitě být na děti hodnej, ale mít i tu autoritu.“

Otec H

Věk otce: 31

Zaměstnání: řezník

Věk dítěte: 5let, 9 let chlapci

Otázka: „Jste se svou rolí otce v rodině spokojen?“

Odpověď: „Asi bych řekl, že spokojen, je jako myšleno, jak se hodnotím jako táta?“

Otázka: „Je tím myšleno, jak berete své postavení v rodině, jako muž a otec zároveň.“

Odpověď: „Jo, jo, tak asi spokojen.“

Otázka: „Jste spokojen se svou mírou zapojení do péče o vaše děti?“

Odpověď: „No to by asi řekla Hanka (manželka), jak se starám o děti, ale jsem spokojen, protože po mě nikdo nic moc nechce.“

Otázka: „Máte pocit, že jsou na vás kladeny velké nároky, co se týká vaší odpovědnosti v rodině?“

Odpověď: „Ty bláho, tak to nevím, no asi normálně, jako na každého chlapa, prostě se starat o rodinu, chodit do práce...já nevím...“

Otázka: „Dobře, tak tedy máte pocit, že jsou to vysoké požadavky na vás, myslím chodit do práce, ještě pomoci doma, podílet se na chodu domácnosti, nebo to zvládáte na jedničku?“

Odpověď: „No, nevím, nevím. Jsou to přiměřené nároky na normálního chlapa v rodině. Nic, co bych nezvládl! (smích)“

Otázka: „Jaká je vaše největší překážka ve větší možnosti trávení volného času s vaším dítětem?“

Odpověď: „Já asi žádnou nemám...tak zase asi nevím.“

Otázka: „Tak tedy, jste s malým, kdy chcete a věnujete se mu, jak potřebuje on a jak i vy?“

Odpověď: „No, to zase ne, chodím do práce, mám taky své zájmy a občas je třeba něco někde vyřídit, no vidíte, to mě nenapadlo, ty bláho, to je fakt, překážkou je práce a asi občas mé zájmy.“

Otázka: „Podíli se na běžné péči o vaše dítě?“

Odpověď: „Jo, jo, myslím, že jo.“

Otázka: „Dokážete se o své dítě postarat sám?“

Odpověď: „Ano. Asi ne tak dokonale, jako žena, ale dítě přežije.“

Otázka: „Zapojoval jste se do péče o vaše dítě v době, kdy bylo ještě kojencem?“

Odpověď: „Ty bláho, to je už chvilka, jo, jo, určitě jo.“

Otázka: „Jak například?“

Odpověď: „Já nevím, no asi jsem vzal taky do ruky kočár, nebo jsem pohlídal, když Hanča někam šla. Jo a taky jsem pomohl s koupáním, ale jako přebalování to ne, to jsem nedával). No a u prvního se stávil barák, tak to bylo skoro všechno na Hanče.“

Otázka: „Vodíte nebo vyzvedáváte vaše dítě v mateřské škole, jak často?“

Odpověď: „Tak to skoro ne, já tam byl snad 3krát za rok.“

Otázka: „Co je důvodem, že se tam nedostanete?“

Odpověď: „No, tak hlavně pracovní doba, to prostě dává Hanka a taky já na to tolik nejsem, nějak tam mluvit s učitelkama, já ani nevím, co měly děti za tu značku, ten obrázek, víte co, myslím...“

Otázka: „Staráte se o vaše dítě, když je nemocné?“

Odpověď: „To se moc nezapojím, to prostě Hanka. To začínám vypadat asi blbě co?“

Otázka: „Ne, ne, určitě, ne, je cílem průzkumu prostě jen zjistit zapojení muže v rodině u dětí či dítěte v předškolním věku. Každý má jiné možnosti.“

Odpověď: „Jo, to asi jo, prostě já u nemocí nějak nebyl, když Matěj (starší syn) byl tenkrát v nemocnici, tak to jsem tam jezdil, to jsme se báli, jak to všechno bude.“

Otázka: „Byl byste ochoten (v případě nutnosti), zůstat se svými dětmi doma místo matky?“

Odpověď: „Jak jako, u té nemoci?“

Otázka: „Co vás napadne, kdykoli, u nemoci, mateřská dovolená, podobně.“

Odpověď: „Ty bláho, to ne!“

Otázka: „Není žádná situace, co by tě donutila, ani ztráta zaměstnání?“

Odpověď: „To si fakt nedokážu představit, ale asi bych se o děti staral víc a byl doma, nemít tu práci, ale to by Hanča musela domů nosit tak 50 tisíc.“

Otázka: „Účastníte se nějakých akcí organizovaných pro muže s dětmi? Jaký na ně máte názor?“

Odpověď: „Tak to ne, nikdy jsem nikam nešel a ony nějaké jsou? Já na to nejsem, to já vezmu kluka raději na ryby či pod stan, než někde šaškovat.“

Otázka: „Podílit se nějakou mírou na zaopatření domácnosti (nákupy, domácí práce) a jak velkou?“

Odpověď: „*Na to jsou snad ženský ne?*“

Otázka: „Tak tedy doma vůbec nepomáháte?“

Odpověď: „*To zase jo, ale spíš věci kolem baráku.*“

Otázka: „Co konkrétně?“

Odpověď: „*Ty bláho, no, co, co, v létě seču trávník, natřu ploty, na zimu zajistím dřevo do krbu, stačí to? Jako nádobí bych neumyl, nevytřu, to prostě nedělám, nejsem ženská.*“

Otázka: „Kolik procenty se podílit na finančním zabezpečení v rodině?“

Odpověď: „*No, to bych řekl, že se dost nedávno změnilo, co šla Hanka po mateřské do práce. Dřív to bylo asi tak 80% na 20%, ale teď bych řekl, tak 50% na 50%.*“

Otázka: „Kolik procenty se podílit na rozhodování v rodině?“

Odpověď: „*Já nevím, my asi tak nějak rozhodujeme společně, 50% na 50%.*“

Otázka: „Mazlíte se rád se svými dětmi? Nevadí vám vyjadřovat city k vašemu dítěti na veřejnosti?“

Odpověď: „*No nevadí, ale nic se nemá přehánět.*“

Otázka: „Kolik času strávíte se svými dětmi v pracovním týdnu?“

Odpověď: „*No, něco prostě po práci, to je různé, děti si většinou zalezou, mají svoje zájmy.*“ Otázka: „A co ten nejmladší?“

Odpověď: „*Jo, tak něco jo, asi tak hodinku až dvě denně. O víkendu je to víc.*“

Otázka: „Kolik času tedy strávíte se svými dětmi o víkendu?“

Odpověď: „*Hm, záleží na okolnostech, ale docela dost, určitě s Ondrou jo. Starší mají své zájmy.*“

Otázka: „Tak kolik asi tak, jestli se tedy můžu zeptat?“

Odpověď: „*No půl dne určitě i celý den, prostě podle toho, co děláme nebo, když jsme někde mimo barák.*“

Otázka: „Jaké činnosti provádíte se svými dětmi nejraději ve vašem volném čase?“

Odpověď: „*No, různě, já, to je mám všechny asi jmenovat co?*“

Otázka: „Ano, alespoň pár...“

Odpověď: „*Tak prostě ryby, či mi kluci pomáhají kolem baráku, v létě jsme pod stanem, tak různě.*“

Otázka: „Máte pocit, že je existuje nějaké období, věk dítěte, kdy vás činnosti s dítětem bavili víc?“

Odpověď: „Asi ne, to bych ani neřekl. Každý věk má svoje.“

Otázka: „Myslíte si, že je důležité rozlišovat výchovu u chlapců a dívek?“

Odpověď: „Jak jako? Já nevím, já mám jen kluky, tak asi bych se k holce možná choval jinak. Fakt nevím.“

Otázka: „Jak by se podle vás v současnosti měl chovat správný otec?“

Odpověď: „No, jako já (smích). Tak teď přesně nevím, co tím myslíte.“

Otázka: „Jak by se podle vás měl chovat správný, charakterizovat, popsat takový ten pomyslný ideál otce?“

Odpověď: „Tak to je těžký, hm, no asi, prostě dobrej, vzor, hodnej, ale né zase zženštělej, ale chlap má být chlap (smích). Asi už nic nevymyslím.“

Příloha 2

Rozhovory II.

Učitelka A

Věk: 54

Pohlaví: žena

Profesní zaměření: učitelka MŠ

Pedagogická praxe: 30 let

Otázka: „Máte pocit, že jsou v dnešní době na otce kladeny velké nároky ze strany rodiny, společnosti?“

Odpověď: „Ne, to si nemyslím, nejsou.“

Otázka: „Muži tráví se svými dětmi, rodinami čím dál tím méně času, jaká myslíte, že je toho příčina?“

Odpověď: „Příčinu vidím v hledání a chopení se šancí, které jim přicházejí, bojí se jich zříct a tak využívají všeho, co se jim naskytne.“

Otázka: „Dokázala byste odhadnout, kolik tatínků dochází do vaší třídy v MŠ, kolik jich děti přivádí nebo vyzvedává v mateřské škole?“

Odpověď: „To nedokážu odhadnout. Ti co chodí, chodí pořád pravidelně, asi to mají domluvený takhle s mámou, kvůli práci....no tak 9...12 ze 32, buď je ráno přivedou, nebo odpoledne vyzvednou. Třeba ho máma přivede a táta vyzvedne.“

Otázka: „Je rozdíl v rodinách, kde je matka pracující nebo naopak když je na mateřské dovolené?“

Odpověď: „Maminky na mateřský většinou děti nevodí, prostě když ten táta jede do práce, tak je vezme sebou.“

Otázka: „Účastní se tatínkové organizovaných akcí, které pořádá vaše mateřská škola?“

Odpověď: „Jo, účastní, jako ne vždycky, ale většinou taková půlka jich tam je.“

Otázka: „Pořádá vaše mateřská škola nějaké akce, přímo zaměřené pro otce s dětmi?“

Odpověď: „Ne, to jsme nikdy nedělali a myslím si, že by stejně nepřišli, ani by se mi do takový akce nechtělo. Podle mě mají nějaký zábrany. Možná se před náma styděj, že to

s těma malejma dětma neuměj. Jednoho, který na takový akce chodil jsem měla doma, ale toho jsem nechtěla zase já.“

Otázka: „Máte pocit, že v MŠ chybí dětem nějaký mužský vzor?“

Odpověď: „Podle letoška, kdy byla školka od září do ledna v rekonstrukci si myslím, že tady nechybí, protože jsme tady měli elektrikáře, zedníky, podlaháře, topenáře, obkladače....těch vzorů tady měly moc. Těch příležitostí, jak dostat pořádnýho chlapa do školky je dost. Učitel v mateřské škole z tohohle důvodu být nemusí, záleží ale na povaze, ten co byl u nás, stejně pořádný chlap nebyl.“

Otázka: „Má vaše mateřská škola přímo v programu spolupráci s otci dětí? Je snaha z vaší strany zapojit je více do dění vaší školy?“

Odpověď: „Máme, ale na rodiče, oba. Nemáme to zaměřený jen přímo na otce, ale dohromady. Mně to přijde postavený na hlavu. Je to přece rodina.“

Otázka: „Jak se tatínkové chovají ke svým dětem na veřejnosti, ve vaší škole, třeba v šatně, když děti vyzvedávají?“

Odpověď: „Já tam nechodím, moc je nepozoruju, řekla bych, že docela v pohodě, normálně, dají jim pusku, když se s nima loučí a tak. Jo třeba, když má táta kluka, tak třeba něco už v šatně plánujou, takový ty klučičí řeči. Třeba, že půjdou na ryby, nebo na kolo a tak.“

Otázka: „Přizpůsobujete nějak program ve třídě, podle toho, kolik máte ve třídě děvčat nebo chlapců?“

Odpověď: „To asi jo, podle toho až je pořádně poznám, co by se jim líbilo, pro kluky spíš pohybovky, konstruktivní hry, s holčičkama zase víc tvoříme, malujeme, tancujeme. Když si plánuju TVP, tak na to myslím a přímo týdenní plány děláme i podle Gardnerových inteligencí, tam to rovnou padá. V tom rámcáku to vlastně není, to není, je to tam vlastně taky takový všeobecný, podle pohlaví to fakt není. Dá se říct, že si tím přizpůsobíme práci, aby to i ty děti víc bavilo. Třeba do tý logiky, tam to ty kluky baví víc. No to určitě.“

Otázka: „Jak by se podle vás měl chovat v současnosti správný otec?“

Odpověď: „Asi by měl být víc doma. Naši ale na nás taky neměli čas, ale když jsme se motali kolem baráku, tak jsem to dělal s nima. Byl tam ten rozdíl, co je mužská práce i ženská práce. Třeba mamka vždycky říkala: „Řekneme tatínkovi a on nám to přitluče.“ a tak. Dneska si to přitlučeš sama, je to fakt banalítka, ale přece. Dneska je to těžký,

když ty děti nelítají venku, když se o ně bojíš. Jsou to ty možnosti, je to všechno tím. Každý měl zahradu, každý měl barák. Kde na to mají ty děti přijít, třeba ty s paneláku, nemají dílnu. Pak ty tátové jenom ležej, nebo jsou u počítače a oni s nima.“

Učitelka B

Věk: 53

Pohlaví: žena

Profesní zaměření: zástupkyně ředitelky

Pedagogická praxe: 30 let

Otázka: „Máte pocit, že jsou v dnešní době na otce kladeny velké nároky ze strany rodiny, společnosti vůbec?“

Odpověď: „Já ten pocit nemám. Oni sami si komplikují život. Sama ta rodina se pořád někam hrne, všechno musej mít. Děti zahltili kroužkama, samý kroužky, velký požadavky na finance, všechno hned. To si myslím.“

Otázka: „Muži tráví se svými dětmi většinou málo času. Jaká myslíte, že je toho příčina?“

Odpověď: „Příčina? To si myslím, že je právě v to, že si za to můžou sami.“

Otázka: „Dokázala byste odhadnout, kolik tatínků vodí nebo vyzvedává děti v MŠ?“

Odpověď: „U nás chodí pořád ty stejný, pravidelně jich chodí, počkejte, myslím, že tak pět.“

Otázka: „Pořádá vaše mateřská škola nějaké akce, přímo zaměřené pro otce s dětmi?“

Odpověď: „Jednou jsme to zkoušeli, ale myslím, že se to nepovedlo. Na ty velký akce, ale choděj.“

Otázka: „Máte pocit, že se otec dnes chová ke svým dětem na veřejnosti, před vámi přirozeně? Mazlí se třeba se svým dítětem.“

Odpověď: „V pohodě, normálně jim dá pusu a jsou. Když děti přivede táta, tak to odloučení je lepší, zatím co ty maminky je přemlouvají. Chtějí třiapadesát pusinek a takhle.“

Otázka: „Máte pocit, že v MŠ chybí nějaký mužský vzor?“

Odpověď: „Mužský vzor jsme tady měli a neosvědčil se. Mužský vzor jako školník, to jo, to by šlo, ale jako učitel to nějak nevyšlo.“

Otázka: „Mohla byste mi říci, z jakého to bylo důvodu?“

Odpověď: „Z toho důvodu, že jim neuměl dát tu řízenou činnost. Nahradil ji srandičkama, ale jinak nepracoval absolutně cíleně, nevěděl, co by měl u dětí rozvíjet a jeho práce byla neskutečně chaotická.“

Otázka: „Jak tuto situaci dětem vynahrazujete?“

Odpověď: „My, ne! Společnost by měla vytvořit pro rodinu takové podmínky, aby nemuseli být v práci tak hodně.“

Otázka: „A co třeba váš třídní plán, máte ho nějak přizpůsobený pro chlapce a dívky?“

Odpověď: „Určitě, protože by vás jinak sežrali, automaticky. Při plánování Gardnerem to tam je automatický, víc to tam naskakuje. Tohle by je mohlo bavit a tak.“

Otázka: „Jak by se podle vás měl chovat v současnosti správný otec, táta předškolního dítěte?“

Odpověď: „Měl by být fakt táta. S dětma si pohraje, opraví, aby se choval jako chlap. To teda nemyslím toho, co se převaluje na gauči. Občas vezme děti na průlezký, učí děti jezdit na kole. Mám pocit, že dřív táta byl táta. Byl u baráku, pořád něco dělal, bylo to normální. Dneska, aby jim člověk děkoval, že jsou doma.“

Otázka: „Čím se domníváte, že je to způsobené?“

Odpověď: „Vytrácí se role chlapa, vykonává doma jiný činnosti a ztrácí tím svoji roli. Jako chlap by měl dělat jiné věci. Hodně chlapů si to rádo ospravedlní, takže ten chlap je unavený a nezvládá to, nemá už na ty děti chuť. Je to taky tím, že jsme taková konzumní společnost.“

Otázka: „Máte pocit, že by bylo pro MŠ přínosem, kdyby se otec zapojoval více do chodu MŠ? Jakým způsobem by to bylo pro vaši mateřskou školu nejvhodnější?“

Odpověď: „Mně by se líbilo, kdyby to bylo jako dřív, že přišel tatínek vyměnit kolečka od aut, a děti na něj koukaly.“

Otázka: „Dnes vám takovou pomoc nenabídnou?“

Odpověď: „Dneska je to samej bakelit, tak to ani není možný opravit. Dneska vám ten tatínek dá raději dvě stovky a je ti to taky proti srsti. A zase na úkor rodiny to věnovat školce. Není ta ochota, dřív sami přišli do školky. Tak to bylo normální. Když dítě něco rozbilo, tak přišel táta do školky a opravil to. Dneska je to spíš, že to svádí na někoho jinýho, hájí to svoje dítě, že to neudělal. Ale určitě to souvisí i s tím časem.“

Otázka: „Máte tedy pocit, že se otcům situace nakonec opravdu komplikuje?“

Odpověď: „Je fakt, že si za to můžeme i samy, ženský. Začalo to soudružkou Kobrhelovou, ta byla všeho schopná, a pak chyběli v Rusku chlapi. Všichni byli vojáci a ženský v továrnách. V Rusku byl chlap „geroj“ hrdina a ženský pracovaly. My jsme je napodobovali, ty Rusáky. Třeba ten film o jeřábnici, údernici. Bylo potřeba, aby ty továrny jely. Po válce bylo chlapů málo, tam to vymlátili a tím pádem museli dělat ženský mužský práce, byly na stavbách, na železnicích. Tak zjistily, že jsou všeho schopný. No, a když takovejhle chlap vychovává svoje děti, tak ten kluk taky není chlap.“

Učitelka C

Věk: 32

Pohlaví: žena

Profesní zaměření: učitelka MŠ

Pedagogická praxe: 1 rok

Otázka: „Máte pocit, že jsou na dnešní muže kladeny velké nároky ze strany rodiny, společnosti?“

Odpověď: „No, záleží v jakém slova smyslu.“

Otázka: „Jak to myslíte?“

Odpověď: „No, myslím to tak, že chlap ztrácí mužskou roli a honí to všude možné, musí mít všechno nej a dokonalý. Nedokáže se smířit s vyšším platem manželky, že třeba i ženský řídějí auto, ale ne v těch ženských věcech. Chlapi se v těch jejich rolích strašně ztrácej. Je to strašně zvláštní.“

Otázka: „Dokázala byste odhadnout, kolik tak tatínků vyzvedává nebo vodí svoje děti do mateřské školy?“

Odpověď: „Asi tak půlka.“

Otázka: „Když děti vypravují, chovají se jinak než matky?“

Odpověď: „Asi normálně, no, možná...To jsem se tuhle zasmála. Posílala jsem domů holčičku, která měla problémy s bříškem a zvracela. Byly spolu ještě dost dlouho v šatně, když jí vyzvednul. Šla jsem se tam ještě na ně podívat, jestli něco nepotřebují. Tatínek byl takovej zaraženej, ale ne jako vystrašenej, spíš v klidu. A říká: „Prosím vás neměla byste nějaký škopek, nebo něco do auta, kdyby se jí zase chtělo zvracet?“ To mi

přišlo, že by ženskou možná ani nenapadlo, nebo mě aspoň ne. Prostě měl strach o to svoje auto. Jako je fajn, takovej sympaták, přemýšlej fakt jinak. Fakt mě to pobavilo. “

Otázka: „Účastní se tatínkové organizovaných akcí ve vaší mateřské škole?“

Odpověď: „Já, nevím, já jsem tady nová. Ale když jsem dělala Den otců v Plané, tak přišli čtyři. “

Otázka: „Byla to tedy akce pořádaná městem, veřejná akce?“

Odpověď: „No, ale strašně lilo, mě přišlo, že jich přišlo dost, říkali, konečně není jenom MDŽ, ale hrozně fakt lilo. “

Otázka: „Má vaše mateřská škola přímo ve svém programu nějakou zmínku o spolupráci s otci?“

Odpověď: „Já nevím, jsem tu fakt prvním rokem, ale zatím jsem nic podobného nezaznamenala, asi ne. “

Otázka: „Přizpůsobuje vaše mateřská škola program v MŠ podle počtu chlapců a dívek ve třídě?“

Odpověď: „Program? Spíš asi co je spíš baví. Já jsem u malejch dětí. Třeba s klukama stavím koleje, kostky a tak. Holky spíš malují, jako ty řízený činnosti asi moc ne. No vidíte, to mě nenapadlo. “

Otázka: „Myslíte si, že v mateřské škole chybí nějaký mužský vzor?“

Odpověď: „Možná, že jo, ale já si myslím, že třeba ten americký model taky nic neřeší. Tam přijde tatínek před celou třídu, bejvá to i ve filmech. Vypráví jim o tom zaměstnání, co dělá, je to takový divadlo. A co třeba ty ostatní děti, co mají tátu jenom řidiče, nebo je nezaměstnané? Přijde mi to hodně nepříjemný a upjatý. To je jako ty feťáci, jako vyléčený. Přijdou dělat besedu, vymydlený, učesaný a vyprávěj jim, jaký to bylo, když brali. Měli by je vidět, jak ležej pozvracený, špinavý, prostě na dně, ale Amerika má jiný kořeny, to jsou samí přistěhovalci. My se od těch tradic taky ale vzdalujeme, nemají tam babičky, dědečky. “

Otázka: „To je zajímavé, dostali jsme se ale na jiné téma. Ráda bych se vás ještě zeptala, jak by se podle vás měl chovat v současnosti správný otec, táta, předškolních dětí?“

Odpověď: „Měl by víc komunikovat a víc se jim věnovat. S maminkama chodit víc na ty akce, aby se snažil s nima bejt víc. Víc s rodinou. Dneska se taky říká, že nejsou ty chlapi ani v těch dílnách a v tom lese a tak. Strašně se to ztrácí. Nevidí ty činnosti a pak

mají zkrsleny představy a tom, kdo je táta. Slyší jen: „Musíš do školky, abych vydělával penízky a tak. Je to tou pracovní dobou. Kterej chlap může být dneska ve tři doma? Taky se ty mámy dřív o ty děti tolik nebály. Dneska táta poseká trávu. To není zase tak tolik chlapský. Dneska se o ně strašně bojíš. Je to tou informovaností. Jeden si usekne prst a bojí se celá republika. Aby se neflákaly, tak je vodíme do kroužků, to žádný nový hřiště nespraví. Tak ten táta, aby to všechno zabezpečil, tak musí víc chodit do práce.“

Učitelka D

Věk: 53

Pohlaví: žena

Profesní zaměření: ředitelka MŠ

Pedagogická praxe: 32 let

Otázka: „Máte pocit, že jsou v dnešní době na otce kladeny velké nároky ze strany rodiny, společnosti?”

Odpověď: „Ze strany rodiny si myslím, že ne. Proč....? Není to žádný rozdíl oproti jiným dobám, v rodině jsou na ně kladeny i menší nároky. Vždyť oni doma ani nepomáhají, spíš jsou takový řešitelé a ne ti finální tvůrci. Táta byl pro nás dříve Bůh (živitel rodiny). Dneska se to všechno zkazilo tím feminismem. Taky to není dobře. Myslím si, že je dobře, když je rozdělená mužská a ženská práce. Máma má být máma a táta fakt táta. Chlap má mít prostě svoji roli, aby měl pocit své důležitosti.“

Otázka: „Muži tráví se svými dětmi většinou málo času, jaká myslíš, že je toho příčina?”

Odpověď: „Jaká je příčina, což já vím. Jestli je to ovšem skutečný stav, anebo jejich výmluva. V tý práci mají svoji roli a doma už tu roli skoro nemají a třeba se tam cítí nesví. V tý práci se realizují a rodina je za to vděčná. No a to jsou další aktivity, kroužky s dětmi, kde je pořád nutí do výkonů a proto to asi pořád někde dohánějí. Prostě je to tak daný od přírody. Máma se má starat o děti a o teplo a ten táta má být ten nosnej pilíř rodiny, který poskytne bezpečí. Jak se říkalo, když odejde táta, tak odejde chleba.“

Otázka: „Dokázala bys odhadnout, kolik chodí do školky tatínků vyzvedávat nebo vodit svoje děti?”

Odpověď: „Já bych řekla, že tak třetina. No vidíš, proč jim to ta ženská nenechá. Tím, že chodí do školky pořád jenom ona, tak zase ukazují, že to zvládají, proč mu něco nenechá, tomu chlapovi. Ne, ale ta třetina sem fakt chodí.“

Otázka: „A co třeba organizované akce pro rodiče s dětmi, sem chodí více tatínků?“

Odpověď: „Ty velký akce tak půl na půl. Bud' nepřijdou vůbec, nebo oba.“

Otázka: „Má vaše školka nějaký program, akce přímo zaměřené pro otce s dětmi?“

Odpověď: „My ale nechceme dětem nahrazovat otce, my se snažíme oba rodiče nahradit. Já nerozlišuju, jestli přijde tatínek nebo maminka. To není naše úloha. V tom to je na rodině. To spíš na vlastní třídě, kde třeba vidím na jednotlivých dětech, jestli toho tatínka víc potřebuje a snažím se pak toho tatínka do toho vtáhnout. Třeba, že by přišel dětem něco vyprávět o své práci, o sobě a tak.“

Otázka: „Máš pocit, že se tatínkové chovají k dětem jinak, než maminky? Dají jim třeba pusy na rozloučenou a tak?“

Odpověď: „Ne, vůbec, stejně jako maminky. Ne, to vůbec. Myslím, že je to spíše v povaze, nebo kulturou. Rodinou, jestli tam city projevovali, nebo ne. Tam je teda taky průšvih. Jestli se ten táta straní, tak pak je normální, že tam není a nefunguje. Funguje jenom po tý hmotný stránce. Všechno je to v tom, jak je to nastavený.“

Otázka: „Když vnímáš rozdělení rolí jako něco velmi podstatného, co si myslíš o výchově dětí, je důležité, aby otec rozlišoval výchovu u chlapců a dívek?“

Odpověď: „Jako úplně si nemyslím, že by se to mělo nějak zásadně rozlišovat, ale spíš se dívat na to, jaké má dispozice. Spíše přihlížet k tomu, co tomu dítěti má dávat.“

Otázka: „Přízpůsobuje vaše mateřská škola program dětí podle rozdělení chlapeckých a dívčích rolí?“

Odpověď: „Vzhledem k tomu, že jedeme podle Gardnerových vícečetných inteligencí, tak myslíme na holčičky i kluky. Samozřejmě, některé holčičky může nadchnout spíše konstruktivní hra, ale není to ve vztahu k pohlaví, ale k individualitě.“

Otázka: „Co vás k tomu vedlo?“

Odpověď: „Bylo to na základě hospitací, když jsem zjistila, že unikají některé činnosti. Jsou zastoupeny méně matematicko-logické, konstruktivní. Učitelky preferovaly to, co je jim více vlastní, jako třeba hudební výchova, výtvarná, sociální oblasti....“

Otázka: „Máš tedy pocit, že mužský vzor přeci jenom v mateřské škole chybí?“

Odpověď: „Necítím to, že bychom ten mužský vzor potřebovali, ale aby se v těch činnostech každé dítě našlo. Nabídnout takové činnosti, kde se každý najde.“

Otázka: „Jak dlouho plánujete podle Gardnerových inteligencí?“

Odpověď: „Kolik let? Tak osm, sedm.“

Otázka: „Jak by se podle tebe měl chovat správný táta předškolního dítěte?“

Odpověď: „Měl by se chovat empaticky, dokázat se vcítit do dítěte a měl by se snažit naplňovat potřeby a očekávání, který jako k otci dítě má. Měl by mu naslouchat. Finanční stránka pro mě není důležitá. Když vyřeže táta pro dítě lodičku, tak je to pro něj důležitější, než auto na ovládání.“

Otázka: „Jako mateřská škola stojíte o nějakou spolupráci s otci? Oslovíte je někdy?“

Odpověď: „Určitě, stojíme o spolupráci. Oslovujeme je stejně jako maminky. Neděláme rozdíly mezi tatínky a maminkami. Když se třeba něco ve školce přihodí, když potřebujeme přímo od tatínků pomoc, tak si řekneme. Využití vidím i možnou i vzhledem k programu. Nejde už ale o akce celé školky, ale o to, získat povědomí na svých třídách. Třídní akce, kde po zmapování, může dojít k nějaké spolupráci, nabídce. Zrovna teď jdou děti na návštěvu tady ke kováři. Na vystoupení sborečku nás bude doprovázet jeden tatínek na trubku. Nebo v loňském roce, zapojili jsme přímo tatínky do akce Dětského dne, kdy jsme oslovili tatínky z policie, záchranné služby, hasičského sboru a psovodů. To byla moc hezká akce. A ty tatínkové, ty se pak můžou roztrhnout. Bylo to opravdu fajn, nebo když se chystal festival písničků, tak nám pomáhali stavět stánky, pomoc máme neustále od technických služeb, kde pracují převážně také muži, i tatínkové od nás ze školky. Ještě mě napadá, třeba teď olympiáda. Když společně tráví čas celé rodiny, tematicky se to využije v činnostech, to je pak nadšení dětí v činnostech opravdu intenzivní. Když je rodina pohromadě, jde všechno lépe i nám.“

Otázka: „Jak vnímáš problém časté absence otců v rodinách do budoucna?“

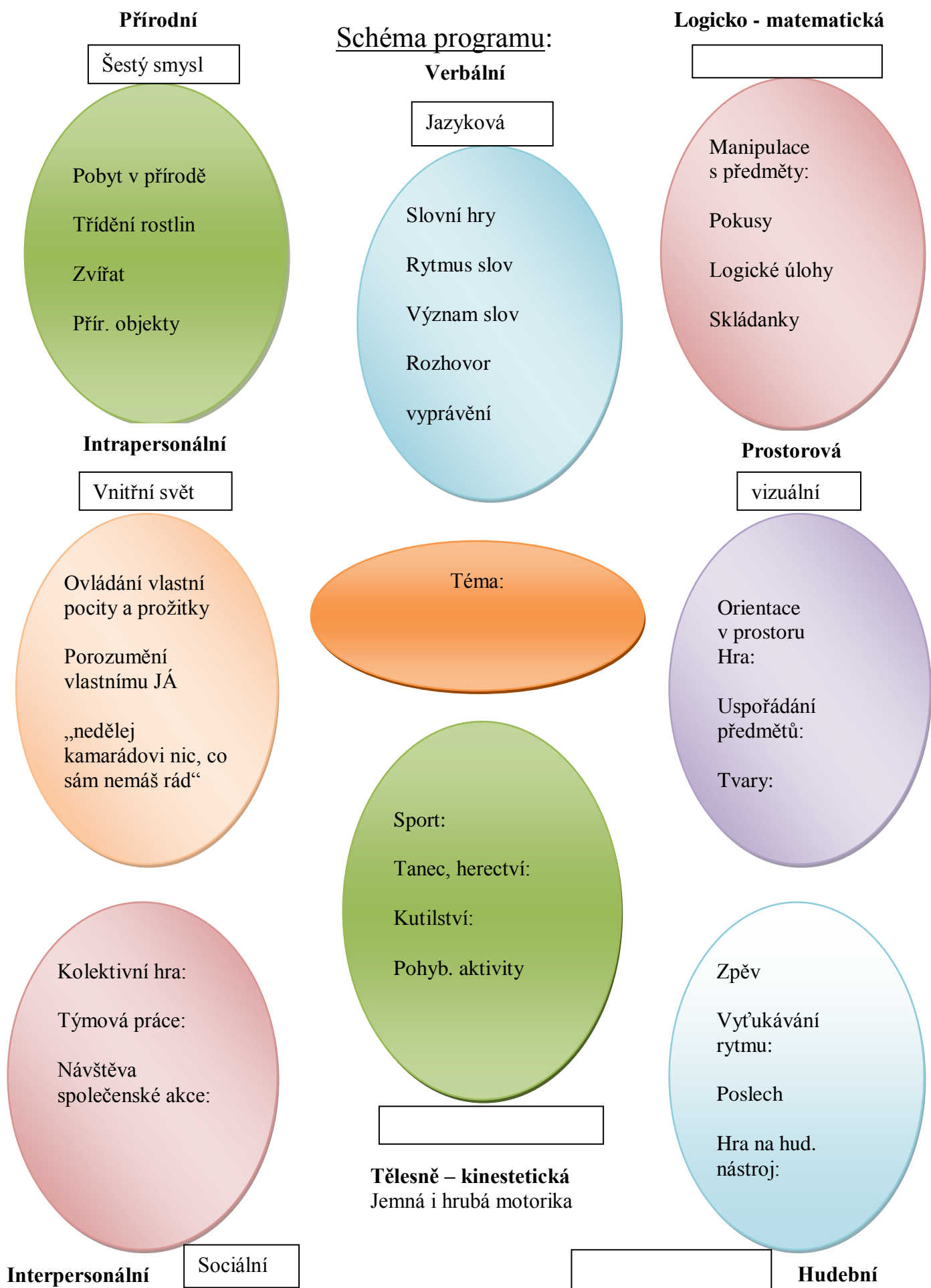
Odpověď: „Já si myslím, že nás to ve školce nezasáhne. Já si myslím, že to není zase tak špatný. Já, když se vrátím na začátek své pedagogické praxe, tak nemám pocit, že se tak ani moc nezměnilo. Jde o hodnoty, ne o finanční zabezpečení. Dříve to bylo tak, že ty rozdíly nebyly tak viditelné, tak velké. Nevidím to, zase až tak zle.“

Příloha 3

Teorie rozmanitých inteligencí H. Gardnera

Typ inteligence	Charakteristika	Potřeby a záliby
VERBÁLNÍ	Schopnost ovládnout a obsáhnout všechny stránky jazyka	Čtení, psaní, vyprávění příběhů, slovní hry, rozhovory
LOGICKO – MATEMATICKÁ	Schopnost uvažovat logicky, systematicky, vědecky	Manipulace s předměty, bádání, pokusy, řešení logických úloh, skládanek, hlavolamů, technické zájmy
PROSTOROVÁ	Schopnost přesně postřehnout, pochopit, uložit do paměti a vybavit si tvary, uspořádání předmětů v prostoru, orientace v prostoru	Modelářství, návrhářství, vizuální znázorňování, skládačky, ilustrované knihy, návštěvy muzeí výtvarného umění
HUDEBNÍ	Schopnost porozumět rytmickým a intonačním modelům hudby, kvalitám, tónů a zvuků, schopnost pamatovat si informace ve zvukové podobě	Zpívání, pískání, broukání, vytukávání rytmu, prozpěvování během dne, poslech hudby, hra na hudební nástroj
TĚLESNĚ – KINESTETICKÁ	Schopnost velice obratně používat svého těla jak pro sebevyjádření, tak pro činnosti zaměřené k určitému cíli (sport, herectví), schopnost dovedně zacházet s předměty.	Tanec, pohybové aktivity a sport, hraní rolí, dramatické umění, aktivní fyzické zapojení do činností, dotykové zkušenosti, „kutilství“
INTERPERSONÁLNÍ	Schopnost všimnout si chování a pocitů jiných lidí, rozpoznat a chápat rozdíly v jejich temperamentu, schopnostech, pohnutkách a náladách	Vedení, organizování, shromažďování, návštěva společenských akcí, kolektivní hry, týmová práce, přátelské rozhovory
INTRAPERSONÁLNÍ	Schopnost rozvíjet a ovládat vlastní pocity a prožitky, porozumění svému vlastnímu JÁ	Meditování, snění, klid na samostatné uvažování a plánování, nezávislost, vyhraněnost názorů a koníčků
PŘÍRODNÍ	Schopnost vnímat energie, intuice, „šestý smysl“, zvýšená citlivost k percepce přírodních jevů a schopnost učit se z nich	Pobyt v přírodě, životní styl, který je v souladu s prapodstatou člověka, zájem o literaturu a praktiky opírající se o holistický přístup k životu a zdraví

Příloha 4

Příloha 5

Téma:	
PŘÍRODNÍ	MATEMATICKO LOGICKÁ
VERBÁLNÍ	INTERPERSONÁLNÍ
TĚLESNĚ KINESTETICKÁ	PROSTOROVÁ
INTRAPERSONÁLNÍ	HUDEBNÍ

Příloha 3, 4, 5 – Budíková, I., Krejčová, V. *Jedna z cest, jak si vytvořit nové kurikulum pro svoji mateřskou školu. In Vedení mateřské školy, koncepce rozvoje školy a její realizace.* Praha: RAABE, 2002, s. 18-22.

Maslowova hierarchická pyramida potřeb

